

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Pavla Molka (soudce zpravodaj) a soudců Petra Mikeše a Ondřeje Bartoše v právní věci žalobce: **R. P.**, zast. JUDr. Petrem Novotným, advokátem se sídlem Archangelská 1, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2025, č. j. OAM-305/ZA-ZA11-K12-2025, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 18. 12. 2025, č. j. 66 Az 2/2025-30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce je občanem Moldavské republiky, žijícím od 3. 11. 2023 v České republice (s šestiměsíční prolukou, kdy přebýval v Polsku), přestože po uplynutí období pro bezvízový pobyt již nemohl v schengenském prostoru legálně pobývat s moldavským pasem bez víza či jiného pobytového oprávnění. Dne 14. 3. 2025 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany. Předtím pobýval mezi lety 2004 a 2019 v Moldavsku ve vězení za trestné činy loupeže a spolupachatelství vraždy, přičemž během výkonu trestu byl svědkem vraždy spoluvězně jinými vězni. Proti výše postavenému vězni, který vraždu přikázal, žalobce později svědčil před moldavským soudem.

[2] V pohovoru o žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 19. 3. 2025 před žalovaným žalobce uváděl jako důvody pro udělení mezinárodní ochrany předně ekonomickou situaci v zemi původu. Mimo to se ale odvolával též na obavy z války a o svou bezpečnost vzhledem k tomu, že mu nebyla poskytnuta ochrana ze strany moldavské prokuratury ihned poté, co svědčil ve výše zmíněné trestní věci. Žalobce dodával, že prokuratura mu nabídla ochranu až v případě, že bude kontaktován některým z kriminálníků, ovšem on se obával, že bude zabit dříve, než se tak stane. Pro prokázání svých tvrzení žalobce dodal přepis moldavského

rozsudku v rumunštině, jehož podstatné části žalovaný nechal přeložit. Žalovaný dále též zkoumal riziko války a celkový stav bezpečnosti v Moldavsku dle Základního přehledu o zemi Moldavsko ze dne 7. 5. 2025 a Informace OAMP ze dne 7. 1. 2025. Na jejich základě zhodnotil, že nyní nehrozí v zemi vnitřní ani vnější konflikt. Žalobce nepochází ze separatistického regionu Podněstří, proto ani v tomto směru nevyhodnotil žalovaný riziko ohrožení vnitřní nestabilitou státu.

[3] Celkově byla Moldavská republika zhodnocena jako bezpečná země s dostatečným standardem lidských práv. K žalobcově obavě z pronásledování soukromou osobou žalovaný uvedl, že v Moldavsku je dostupná ochrana ze strany místních orgánů, zejména policie a prokuratury. Žalovaný neshledal, že by v současnosti žalobci v zemi hrozilo nebezpečí, které by odůvodňovalo poskytnutí mezinárodní ochrany. Žalovaný proto dne 29. 8. 2025 rozhodl, že mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a ani § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, neuděluje. V rozhodnutí bylo akcentováno, že ústřední příčinou žalobcova pobytu v České republice a jeho žádosti o ochranu jsou čistě ekonomické důvody.

[4] Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“). Tam namítal, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav věci a neopatřil si dostatečné podklady. Kdyby tak učinil, musel by mu udělit azyl podle § 12 písm. b) nebo doplňkovou ochranu podle § 14a zákona o azylu. V žalobě nebyla označena za nedostatečná žádná konkrétní tvrzení žalovaného ani nebyly doloženy či označeny žádné další podklady pro odlišné posouzení věci. Obecně též žalobce napadl neudělení azylu podle § 12 písm. a), § 13, § 14 a doplňkové ochrany dle § 14b zákona o azylu.

[5] Krajský soud nejdříve shledal, že skutkový stav věci byl zjištěn dostatečně. Žalovaný zajistil všechny standardní podklady – provedl pohovor se žalobcem, dal mu možnost doložit další skutečnosti a dokumenty pro podporu svých tvrzení, zajistil si aktuální informace týkající se Moldavské republiky a zabýval se žalobcem předloženým rozsudkem moldavského soudu. Na základě toho krajský soud považoval zjištěný skutkový stav věci za dostatečný.

[6] K žalobcově námitce nedostatečného posouzení důvodů pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu soud neshledal splnění žádné z podmínek. Podle krajského soudu byla žalobcova tvrzení v tomto směru velmi obecná a žalovaný do hloubky zkoumal jak bezpečnostní situaci v Moldavsku, tak žalobcovu obavu z újmy na životě v důsledku pronásledování soukromou osobou. Žalobcovu obavu z ekonomické situace nešlo podřadit pod žádný z důvodů podle § 12 písm. b) zákona o azylu.

[7] Krajský soud neshledal naplnění podmínek podle žádného z písmen § 14a odst. 2 zákona o azylu. Žalobce konkrétně poukazoval na písm. c) z důvodu obav z vyostření konfliktu v separatistické oblasti Podněstří, podle krajského soudu ovšem v Moldavsku aktuálně vnitřní ani mezinárodní konflikt neprobíhá ani bezprostředně nehrozí, a proto nejsou naplněny podmínky tohoto ustanovení.

[8] Jelikož na ostatní formy mezinárodní ochrany podle zákona o azylu se žalobce odvolával jen velmi obecně, krajský soud pouze stručně shrnul, proč pro žádnou z nich nejsou splněny (ani tvrzeny) byť jen základní podmínky.

pokračování

[9] Závěrem krajský soud shrnul, že žalovaný důkladně prověřil všechna žalobcova tvrzení a dopřál mu „nejvyšší standard posuzování žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“ Žaloba byla z těchto důvodů zamítnuta jako nedůvodná.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[10] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále „stěžovatel“) kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[11] Stěžovatel namítá, že rozsudek krajského soudu je nezákonný, neboť dle jeho názoru byly dány důvody pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 až § 14b zákona o azylu. Podle stěžovatele je napadený rozsudek též nepřezkoumatelný, neboť není dostatečně odůvodněn. Konkrétní důvody pro udělení mezinárodní ochrany či nedostatky v odůvodnění rozsudku stěžovatel v kasační stížnosti neuvádí. Dále také stěžovatel ve stručnosti namítá, že krajský soud se nevypořádal dostatečně s důvody podané žádosti a nemístně je zlehčoval.

[12] Závěrem kasační stížnosti stěžovatel opakuje své obavy z ekonomické situace v Moldavsku, rozšíření agrese Ruské federace z území Ukrajiny a odkazuje na důkazy z původního spisového materiálu.

[13] S ohledem na shora uvedené stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[14] Žalovaný se ve svém vyjádření ke kasační stížnosti zcela ztotožnil s rozsudkem krajského soudu. Kasační stížnost podle něj nepřináší žádné nové skutečnosti.

[15] Dále žalovaný namítá, že špatné ekonomické poměry v Moldavsku nemohou samy o sobě zakládat důvody pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 ani § 14a a § 14b zákona o azylu. Zároveň znovu odmítá stěžovatelovo tvrzení hrozící války v Moldavsku kvůli situaci v Podněstří. V tomto kontextu poukazuje na fakt, že stěžovatel z Podněstří nepochází a nikdy tam ani neměl registrované bydliště.

[16] Nad rámec výše uvedeného žalovaný upozorňuje na fakt, že stěžovatel se nesnažil legalizovat svůj pobyt po většinu času, kdy pobýval v České republice, a sám uvedl, že zde nelegálně pracoval.

[17] Žalovaný tak navrhuje odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost, případně zamítnutí pro nedůvodnost.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[18] NSS posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Takové vady NSS neshledal, přistoupil tedy k posouzení kasačních námitek.

[19] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem *podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele* (§ 104a odst. 1 s. ř. s.). Pokud by tomu tak totiž nebylo, musela by být odmítnuta jako nepřijatelná. NSS přijme kasační stížnost k věcnému přezkumu pouze v případě rozpoznatelného dopadu řešení právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to I) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo potřeby překonání judikatury, nebo II) v případě zásadního pochybení krajského soudu (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[20] Ke stěžovatelově námitce ohledně nezákonnosti kvůli nedostatečnému přezkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany NSS z kasační stížnosti dovozuje, že jimi byly míněny otázky obav z rizika války s Ruskou federací a nepříznivé ekonomické situace. V tomto světle je třeba poukázat na to, že NSS v nedávných rozhodnutích konstantně označuje argumentaci obavami z nebezpečnosti situace v Moldavsku za lichou, přičemž tento postoj soud nezměnil ani s ohledem na válku probíhající na Ukrajině (viz např. usnesení NSS ze dne 4. 5. 2023, č. j. 5 Azs 344/2022-21, či ze dne 24. 4. 2024, č. j. 7 Azs 79/2022-80).

[21] Ohledně ekonomických důvodů NSS opakovaně rozhodl, že „*důvodem z povahy věci nemůže být ani snaha o legalizaci pobytu z důvodu ekonomicky nepříznivé situace, absence dostatečného zázemí či další podobné důvody.*“ (usnesení NSS č. j. 7 Azs 79/2022-80, srovnej též usnesení rozšířeného senátu ze dne 15. 2. 2024, č. j. 7 Azs 186/2022-48, č. 4589/2024 Sb. NSS, a ze dne 27. 2. 2024, č. j. 5 Azs 200/2021-62, č. 4590/2024 Sb. NSS, rozsudek NSS ze dne 17. 2. 2021, č. j. 7 Azs 347/2020-23, a usnesení NSS ze dne 21. 3. 2024, č. j. 7 Azs 207/2023-25, ze dne 21. 3. 2024, č. j. 5 Azs 200/2021-69, a ze dne 22. 3. 2024, č. j. 4 Azs 91/2023-49).

[22] Co se týče stěžovatelovy námitky nepřezkoumatelnosti rozsudku pro nedostatek důvodů, podle ustálené judikatury platí, že má-li být soudní rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být patrné, jaký skutkový stav vzal krajský soud za rozhodný, jakým způsobem postupoval při posuzování rozhodných skutečností, proč považuje právní závěry účastníků řízení za nesprávné a z jakých důvodů považuje pro věc zásadní argumentaci účastníků řízení za lichou (srov. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003-130, č. 244/2004 Sb. NSS, či ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52). Stěžovatel neuvádí, proč by uvedená judikatura byla pro danou věc nedostatečná, a jeho tvrzení ani nesvědčí o zásadním pochybení krajského soudu. V daném případě nebyl shledán důvod nepřezkoumatelnosti.

[23] Lze proto uzavřít, že ve věci stěžovatele nedošlo k naplnění podmínek přijatelnosti, stěžovatel neprokázal, že kasační stížnost přesahuje jeho vlastní zájmy, a NSS proto dospěl k závěru, že kasační stížnost je nepřijatelná.

IV. Závěr a náklady řízení

[24] Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nepřijatelnou odmítl podle § 104a s. ř. s.

[25] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS). Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady v řízení o kasační stížnosti nevznikly, proto se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

pokračování

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 19. února 2026

Pavel Molek
předseda senátu